

TRĂIASCĂ 1 MAI

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc!

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XL Nr. 8773

Simbătă 1 mai 1971

8 PAGINI - 40 BANI

ÎN LUMINA ACESTEI PRIMĂVERI SĂRBĂTOREȘTI

Partidul comunist — născut din cele mai nobile tradiții revoluționare, din tradițiile luptei eroice pentru libertate și dreptate, din năzuințele și aspirațiile fierbinți ale poporului român;

Partidul comunist — călătorește în focul luptei revoluționare, conducător încercat al bătăliilor de clasă împotriva asupririi sociale;

Partidul comunist — organizatorul și conducătorul vastei opere de edificare socialistă a patriei, de clădire a noului destin al României;

Partidul comunist — detașament încercat al mișcării comuniste și muncitorești internaționale;

Partidul Comunist Român, înima întregii noastre națiuni, în universul semicentenarului glorioase sale existențe.

Sub semnul acestei glorioase aniversări sărbătorim, noi, astăzi ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc.

La doar câteva luni de la un bilanț rodnic al realizărilor cincinalului, poporul întreg se mândrește cu înfăptuirile și importanțele înfăptuirii ale noului cincinal, elaborat pe baza direcțiilor clarvăzătoare, adine responsabile față de națiune, stabilite de Congresul al X-lea al partidului, eveniment de istorică importanță în viața patriei.

În coloane va fi prezentă, prin noi, însăși istoria contemporană a țării, stătează via, superioară a tot ce a cuterzat mai înălțător, mai frumos poporul român, care aici, sub piscurile Carpaților, lângă unduirile Dunării și-a făurit cu tenacitate și încredere, cu eroism și pliduitoare jertfe, destinul.

În coloane va fi prezent, prin noi, tot ce chipul de azi al țării are mai mare, Rindurile demonstrațiilor, fluvii nesfârșite de oameni vor aduce la sărbătoarea muncii mărturie asupra izbuzilor anilor socialişti ai patriei, semnele distinctiv ale maturității noastre sociale și umane.

Un popor liber, demn, stăpîn pe destinele sale, conștient de însemnătatea, de dimensiunea înfăptuirilor ce au împodobit țara în peste un sfert de veac al noului ev — iată imaginea care se va alcătui din coloanele acestei sărbători.

Un popor harnic, increzător în viitor, a cărui existență este jalonată de colonadele certitudinilor, înălțate prin politica marxist-leninistă, înnoitoare și profund patriotică a partidului — iată imaginea care se va desprinde din coloanele marii sărbători.

Acum, în primul an al unui nou deceniu de existență socialistă a țării, participând la sărbătoarea-simbol a solidarității internaționale a celor ce muncesc, poporul român, animat de puternice sentimente de solidaritate internațională, de dorința vie de a sluji cauza păcii și socialismului, aduce mărturia prețurii sale față de muncă, a vocației sale pentru opera constructivă, pentru edificarea unei societăți a păcii și colaborării în numele idealurilor înalte umaniste.

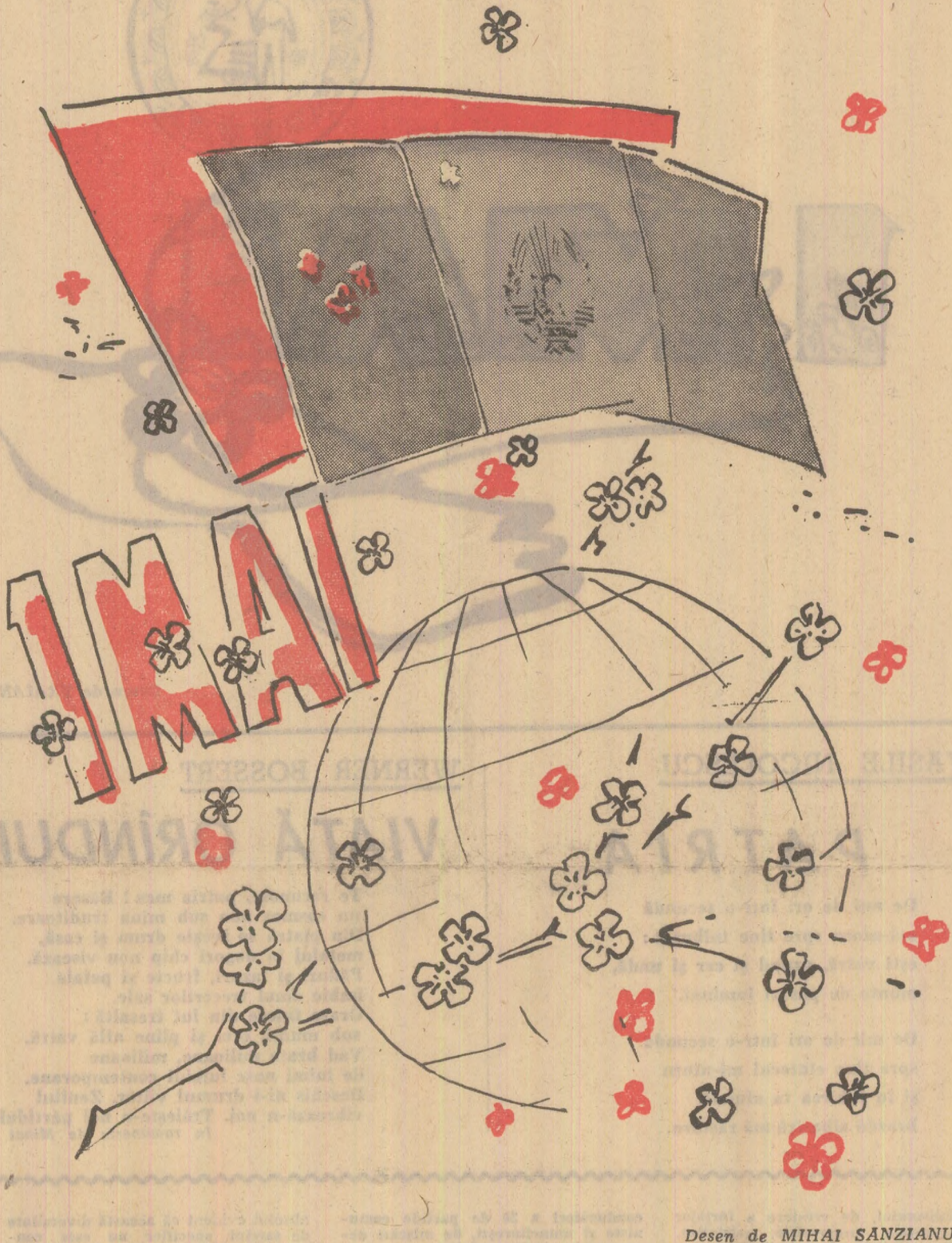
În această zi evocăm, cu justificată emoție, acel început de primăvară al anului 1890, cînd la București muncitorimea română a sărbătorit ziua de 1 Mai din primul an al intrării ei în istoria mișcării muncitorești internaționale. În cei 81 de ani, cîți au trecut de atunci, clasa muncitoare din România, careia i s-au alăturat țărănimea muncitoare, intelectualitatea progresistă, și-a înscris cu litere de aur în biografia sa participarea combativă, revoluționară la mari bătălii de clasă, slujirea cu devoțiune și consecvență a idealurilor și internaționalismului.

Eveniment istoric cu ample rezonanțe în istoria României, făurirea, în mai 1921, a Partidului Comunist Român avea să însemne — așa cum au demonstrat-o istoria, faptele — un moment de maturitate a clasei muncitoare, de afirmare superioară a trăsăturilor sale revoluționare. Partidul Comunist Român s-a afirmat în aceste cinci decenii ca exponent fidel al intereselor clasei muncitoare, ale tuturor oamenilor muncii din patria noastră, ca un conducător încercat al poporului pe drumul edificării noului societăți. Partidul a devenit prin inestimabile merite lumina căre care se îndreaptă cu încredere privirile întregului popor. Evocăm de aceea, azi, la sărbătoarea muncii, cu emoție și adîncă min-drie, glorioasa luptă semicentenară a P.C.R.

Pășim hotărîții în coloanele marii demonstrații a acestei sărbători a muncii și solidarității internaționale sub drapelul patriei și al partidului fluturînd în soarele întîiului de Mai, confirmînd încă o dată unitatea indisolubilă dintre partid și popor, faptul că politica Partidului Comunist Român constituie garanția supremă a viitorului luminos al patriei, a certitudinilor noastre creatoare.

Cu multe decenii în urmă, marele Bălcescu, înălțînd un vibrant poem patriei, frumuseților ei și-o închipuia, privită de undeva, de sus, de pe culmea Carpaților, și o descoperea fără asemuire. Pre-luînd o asemenea ipostază descriptivă, încercînd să ne imaginăm chipul de azi al țării, investit cu vigoarea nobilă a edificiilor economice și sociale înălțate în anii de după eliberare, încercînd să ne imaginăm coloanele sărbătorii întîiului Mai, vom trăi, fără îndoială, sentimentul sublimului în fața unei asemenea măreții semnificative. Este măreția propriei noastre existențe. Noi însăși, noi, poporul strîns unit în jurul partidului, al conducătorii sale, în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, răspundem la numele acestei măreții și a cărei edificare a fost posibilă pentru că la cîrma țării se află un asemenea partid cum este Partidul Comunist Român.

Astăzi, în jurul orei 9, posturile noastre de radio și televiziune vor transmite direct, din Piața Aviatorilor din Capitală, mitingul și demonstrația oamenilor muncii cu prilejul Zilei de 1 Mai.

Desen de MIHAI SANZIANU

SUB CERUL FLORILOR DE MAI

Exultă o lumină de verde crud în șesuri,
Livezile pe dealuri, în albe frenezii,
Anunță, cu mirosuri celeste, înțelesuri
De fructe-mbeșugate în toamnele tirzii.

Pe riuri, spre izvoare, cu tulnice de dor,
Pădurile par vaste multimi legănătoare.
Cetății industriale privesc în viitor
Cu oamenii acestui pămînt mustind de soare.

Vom trece de la Argeș, cu gîndu-naripat,
Pe cursuri mari de stele, la Porțile de Fier,
Slăvind întinsul țării în care-au înnoptat
Bărbații ce-o visară sub un mai tinăr cer.

Pe drumuri lungi venim cu un cuvînt aprin:
Să ne rostim destinul, și spațiul, și țaria;
Se-aude-n munții vremii cum urcă neînvinș
Poporu-acestor plaiuri numite România.

Anghel DUMBRAVEANU

PAGINI DE EROISM REVOLUȚIONAR ÎN ISTORIA CONTEMPORANĂ A ROMÂNIEI CLASA MUNCITORE SUB STEAGUL GLORIOS AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Tradiționala zi de luptă a oamenilor muncii ne evocă — acum, în preajma gloriosului semicentenar al partidului — întregul clocot revoluționar al bătăliilor purtate în ultimele cinci decenii de clasa muncitoare din România, de masele largi ale poporului nostru, sub conducerea încercată și eroică a comuniștilor. De-a lungul acestui jumătăți de secol — răstimp istoricește scurt, dar atât de bogat în evenimente — masele au urmat partidul comuniștilor, conștiente că pe stîndardul lui, tot mai larg desfășurat, se află înscrisă năzuințele lor cele mai fierbinți, interesele lor fundamentale.

O jumătate de veac în care s-au concentrat ca într-un focar clarurile și aspirațiile multiculturale ale unui popor ce a luptat din todeauna pentru libertatea națională și progres social. Încă Bălcescu, marele vizionar, a subliniat, la mijlocul secolului trecut, că revoluția română nu e „un fenomen neregulat, efemer, fără trecut și viitor, fără altă cauză decît voința întîmplătoare a unei minorități sau mișcarea generală europeană”, că „uneltilor ei sint opsitezece veacuri

de trude, suferințe și lucrare a poporului român asupra lui însuși”. Din întreaga această desfășurare ascendentă a istoriei s-a născut Partidul Comunist Român — expresia cea mai înaltă, sinteza superioară a marelui flux revoluționar urcat din adîncurile istoriei naționale.

Permanența spiritului revoluționar de-a lungul acestui jumătăți de veac o descriăm nu numai în filele documentelor, nu numai în colecțiile gazetelor, ci și în locurile unde s-au petrecut evenimentele. Ne-am propus să străbatem câteva din aceste locuri profund evocatoare, călăuziți de amintirile unor participanți nemijlociți la evenimentele, de mărturiile sugestive ale arhivelor. Din această elocventă „geografie a luptei” — pe ale cărei itinerare, reflectate aici desigur numai fragmentar, sint cuprinse atîtea puternice ridicări de mase, greve, demonstrații, bătălii de stradă, atîtea plide de eroism, abnegație, spirit de jertfă — se cristalizează imaginea revoluției în mers biruitoare pe întreg parcursul istoriei contemporane a României.

(Paginile IV-V)

PAGINA A III-A

DIN MINȚILE NOASTRE DIN MÎINILE NOASTRE DIN INIMILE NOASTRE

Reportaj de Traian COȘOVEI

Consecvența și forța solidarității noastre internaționaliste

a avut el însuși de înfruntat vitregiile sorții, luptînd din greu pentru îndeplinirea idealurilor sale de libertate națională și socială.

Participarea nemijlocită a revoluționarilor români, muncitori, țărani, intelectuali, la lupta cu arma în mînă alături de proletariatul rus pentru înfăptuirea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și apărarea

restii din diferite țări, minunatul eroism manifestat de voluntarii români în Spania alături de forțele republicane; solidaritatea cu lupta Chinei revoluționare, cu popoarele austriac, cehoslovac și polonez victime ale agresiunii hitleriste în 1939; lupta împotriva războiului antisovietic și a cotoptorilor nazisti; jertfele patriotilor români căzuți

făurit un tezaur de minunate tradiții pe care le duce cu consecvență mai departe în zilele noastre, pe toate planurile și în multiple forme de acțiune.

Totodată, un puternic izvor de forță și încredere în victorie pentru lupta clasei muncitoare din România a fost faptul că ea s-a bucurat de simpatia și solidaritatea proletariatului,

un detașamentelor mișcării revoluționare, a comuniștilor, a militanților socialisti, democrați și progresiști din diferitele țări ale lumii.

Slujind cu credință nedezmințită poporul român, din trupul și sufletul căruia s-a plămădit și care, pe baza acestei verificări istorice, i-a încredințat conducerea destinului său, Partidul Comunist Român acționează totodată ca parte componentă inescutabilă și detașament ferm al mișcării comuniste și muncitorești internaționale, aducîndu-și întreaga contribuție internaționalistă la întărirea solidarității și unității de luptă a comuniștilor, a frontului antiimperialist, la cauza generală a mișcării de eliberare socială și națională.

Întreaga operă fundamentală, opera istorică a vieții și activității partidului — construcția societății socialiste în patria noastră — este realizată de unitate și interdependență dialectică dintre factorii naționali și cei internaționali. Partidul asigură mobilizarea tuturor energiilor poporului pentru înflorirea patriei, pentru buna soluționare a problemelor construcției noului orînduirii, pentru dezvoltarea forțelor de producție, înfăptuirea unei consecvente democrații socialiste, efective și autocuprinzătoare, ridicarea nivelului de trai al poporului, manifestarea plenară a personalității umane — în in-

Andrei STEFAN
Nicolae CORBU

(Continuare în pag. a II-a)

La izvoarele fierbinți ale torentului

E greu să alegi dintre atîtea repere emoționante ale memoriei... Inițial popas în vom face în inima Capitalei. Locul e binecunoscut de bucureștenii din toate generațiile: piața fostului Teatrul Național. Acolo unde, la 13 decembrie 1918, muncitorimea română a semnat cu singele ei prefața de jertfă a marilor epoci revoluționare a cărei primă filă avea să fie întemeierea Partidului Comunist din România.

Muncitorii tipografilor de la „Steaua” și „Minerva” erau în grevă de peste două săptămîni. Cu ei se solidarizau muncitorii din toate marile întreprinderi industriale ale Bucureștiului. Iată mărturia unuia dintre participanți, pensionarul Teodor Georgescu, fost tipograf: — Nu era încă ora patru după amiază cînd din toate colțurile Capitalei muncitorii veneau în coloane lungi, prin Calea Victoriei, spre clubul socialist din strada Sfîntu Ionică, unde era sediul sindicatelor. În Piața Teatrului Național am fost întâmpinați de cîteva batalioane de soldați cu baioneta la armă. Guvernul a dat ordin de atac. Mitralierele au fost puse în linie de bătaie și trageau în rafale. Salvetele de puscă se succedau necontenit. Caldărimul pitești și al străzii Cîmpineanu a fost înroșit de sîngele muncitoresc. Au căzut lângă mine Marin Niculescu de la „Bragadiru”, Nae Bora de la „Vulcan” și mulți alții. Jandarmii masați în străzile Sfîntu Ionică și Cîmpineanu au pornit la atac cu baionetele la armă spre clubul socialist.

La două zile după aceea, în incleștările fabricilor și pe străzile orașului s-a răspîndit un manifest clocotitor intitulat: „S-a tras cu mitraliera în muncitori”.

Nol, cei rămași în viață, trebuie să ne ridicăm ca un singur om... De azi înainte ne vom întîmpina cu vorba: „Jos ucigașii!” și ne vom răzbiuna unul celuilalt „Trăiască răzbușarea poporului”, „Trăiască greva generală”.

În zilele cînd s-a născut partidul

1 Mai 1921 a fost mai mult decît o obișnuită sărbătorire a tradiționalei „Zi a Muncii”. Clasa muncitoare trăia cu înscușieră apropierea unui eveniment deosebit: Congresul partidului. Iată ce relatează într-o scrisoare trimisă redacției noastre Anton Bancu, pensionar din Cîmpina, delegat la Congresul de constituire a partidului: „Eram pe atunci la Alba Iulia. În dimineața zilei de 1 Mai, în fața sălii unde avea să aibă loc mitingul se adunase o mare mulțime de oameni și, cum sala era închisă de poliție, oamenii au pătruns cu forța începînd să cînte „Internatio-nala”. Mitingul nostru a început. În sala fluturau drapelul roșu și tricolor, în timp ce, rînd pe rînd, mai mulți tovarășii au vorbit celor prezenți despre însemnătatea zilei de 1 Mai”.

„Să urmat evenimentul care și-a pus pecetea pe istoria parcursului nostru spre ziua de azi a României socialiste. A avut loc într-un perimetru simbolic: unul dintre unghiuri îl constituie blocul de pe strada Academiei nr. 35-37, ridicat pe locul unde se afla acum 50 de ani redacția ziarului „Socialismul”. Iar celălalt îl reprezintă clădirea modernă din fața restaurantului „Turn”, colț cu blocul și biserică. Creșulescu, în noua Piață a Palatului, pe locul unde acum o fată de vîec se găsea clubul socialist din strada Sfîntu Ionică.

Primele ședințe ale Congresului de constituire a partidului comunist au avut loc la redacția ziarului „Socialismul”, iar ultimele chiar în localul clubului socialist, care a fost desigilat sub presiunea maselor muncitoare — poveștile vechiului militant Gheorghe Gîntescu, participant la Congresul de acum 50 de ani. Îmi aduc aminte de însușirea care a domnit tot timpul printre delegații veniți din toate colțurile țării, în rîndurile că-

roră se remarcă și prezenta celor din Ardeal și Banat, regiuni de curînd reunite la patrie-mamă. Toți trăiau din plin sentimentul covîrșitor că proletariatul din România pășeste într-o nouă epocă istorică. Am parcă și acum în fața ochilor clipa aceea înfrîntoare cînd s-a anunțat că majoritatea covîrșitoare a delegaților au fost pentru transformarea partidului socialist în partid comunist, pentru afilierea la Internaționala comunistă condusă de Lenin. Delegații s-au ridicat în picioare și, într-un singur glas, au început să cînte Internaționala. Ne dădeam, desigur, seama că era doar primul pas, că mai aveam încă multe lucruri de făcut, multe lupte de purtat.

Muncitori, unitate!

În perioada 1922-1928 au fost declarate în România 3229 conflicte colective de muncă, la care au participat 600.000 salariați. În acest răstimp au avut loc 100 de greve cuprinzînd peste 10.000 muncitori.

Un dialog din epocă... Copilul: Tăticule, ce-ai spus azi de mîncare? Muncitorul grevist: Azi avem la masă trei feluri: pîinea, coaja și miezul...

„Sî, pe acest fundal, valul revoltei proletare. Revoltă pe care partidul — aruncat din 1924 în neagra ilegalitate de guvernarea robilor de clasă — o canaliza pe făgașul tot mai puternic al organizației și combativității revoluționare. La Timișoara, la clubul „Banatul”, pe locul unde a fost cîndva sindicatul fabricii de bere, călăuzite noastre timpore ne amintesc că s-a ținut, în 1929, Congresul Sindicatelor Unitare care, îndrumat de partidul comunist, a chemat masele muncitoare la lupta pentru înfrîngerea revoluționară din criza economică în care se zvîrcolea orînduirea capitalistă.

Uzine transformate în baricade

„Monumentul de piatră simplă, aspră, înălțat în curtea minei Lupeni este în orice anotimp acoperit de petalele amintirii și recunoștinței. — Desi foarte tînră pe atunci, fuseseam cooptat în august 1929, în rîndul „bărbăților de încredere” la mina Beana la care lucram — ne spune minerul pensionar Vasile Fe-

dicatelor Unitare. Acest congres avea să afirme și mai răspîcit politica partidului nostru de realizare a unității clasei muncitoare. Lucrările congresului trebuiau să înceapă la ora 8, dar autoritățile nu vroiau să ne dea voie să intrăm în ordinea de zi pînă nu dăm jos de pe fundalul sălii tabloul lui Lenin. Toți delegații și invitații la congres au răspuns cu un „NU!” răspîcit acestei cereri provocatoare. În fața hotărîrii noastre unanime, poliția a fost nevoită să dea înapoi. — Eram în a doua zi a congresului, înainte de prînz — relatează pe atunci membru în consiliul sindicatului local din Timișoara, Jehan Just. La un moment dat conducătorul ședinței, cu vocea sugrumată de emoție, dă citire unei telegrame prin care se anunța că în închisoarea de la Doftana încetase din viață Ion Fonagy. În sala s-a lăsat o liniște grea, apăsătoare. Pe fețele și în privirile congresiștilor se putea citi durerea. Dar totul n-a durat decît cîteva clipe. Dintr-un colț al sălii am auzit o voce de femele care începuse să cînte imnul de doliu al muncitorilor. Tot congresul a reluat melodia. Duminică dimineața autoritățile au cerut transportarea sicriului la morgă din „motive sanitare”. De fapt prefectul de poliție vroia să împiedice manifestanții muncitoresci ce urma să aibă loc. Conducătorii sindicatelor au refuzat să dea curs acestei cereri. Atunci jandarmii au luat cu asalt sediul sindicatelor maltratîndu-ne.

her. În ziua de 4 august se ținuse o adunare a sindicatului în care s-a hotărît greva de a doua zi. În dimineața de 5 august erau prezenți la mîna muncitorii din toate cele trei schimburi, dar de la lămpărie nu se auzise nici o lampă. Nimeni n-a intrat la lucru. „Mă, Vasile — mi-a zis Pavel Ștefan, un miner mai vîrstnic de care toți ascultam

Pagini de eroism revoluționar

CLASA MUNCITOARE AL PARTIDULUI

— dă fuga la mina Victoria, peste deal, și anunță-i pe otraci de acolo să vină de îndată cu toții aici la mina Ștefan, lângă uzina electrică. Dar să zbori ca vîntul că ești înăz. Cînd am ajuns împreună cu cei de la Victoria în vîrful dealului, soseau de-acum grupuri, grupuri și de la celelalte mine. Jandarmii care păzeau uzina electrică nu s-au putut opune talazului crescînd de muncitori. Un grup de mineri a intrat în uzină și a oprit-o. Am rămas cu toții în jurul uzinei pînă a doua zi dimineața.

— Total încremenis — reia firul povestirii bătrînul miner Aron Cristea, membru de partid din ilegalitate. Am pus pîchete de grevă în toate părțile și am rămas în aşteptare. Oamenii patronilor și prefectul ne-au cerut să reluăm lucrul. Toți am refuzat. Tînărul Gavrilă Vîtos s-a dus spre prefect și a strigat: „Vrem pline! Vrem să trăim omenesc!” Prefectul a tras în el fără să clipescă. Atunci a început masescrul. El cu puștile și cu baloanele, noi cu rîngile, cu pietrele, cu ce găseam la îndemînă. 22 de tovarășii de muncă de prietenii vîieți, au fost secerati în timp ce alte sute de mineri răniți s-au salvat cum au putut.

ORGANIZAȚII DE MASĂ CONDUSE ȘI ORGANIZATE DE P.C.R. ÎNTR-ANI 1922-1940:

- Uniunea Tineretului Comunist; Sindicatele Unitare; Ajutorul Roșu; Frontul Plugarilor; Comitetul Național Antifascist; Liga Muncii; Asociația „Amicii U.R.S.S.”; Uniunea oamenilor muncii maghiari din România (Madoz); Blocul pentru apărarea libertăților democratice; Organizație tineretului antifascist; Asociația pentru protecția femeii și copilului; Frontul studențesc democrat; Liga contra prejudecăților; Comitetul pentru apărarea deșințurilor antifasciste; Societatea pentru întîrînirea raporturilor culturale dintre România și U.R.S.S.; Frontul comun al meseriașilor; Comitetele cetățenești; Comitetul comun al reuniunilor universale pentru pace; Comitetul antifascist al femeilor.

ITINERAR GREVIST

O hartă a marilor acțiuni greviste din acea perioadă ne-o înfățișează chiar titlurile din gazetele vremii: „Grewa de la Dermata-Cluj continuă”, „Grewa de la fabrica Deutch din Brașov”, „Grewa de la Marginea-Reșița continuă de aproape trei luni”, „Grewa la sanatoriile nazale din Galați”, „O mare acțiune muncitorească la Iași”, „Grewa muncitorilor din portul Orșova”, „Grewa de la fabrica de sticlă din Auzuga”... etc.

La aceste evocări adăugăm și mărturiile publicate de presa vremii, autentice deopotrivă la tribunalele necrutătoare al istoriei.

1) Depoziția „mariorului” Panait Istrail, care a străbătut, din marea sa pastune justițiară, locurile singurate de masacr. La spitalul din Lupeni, scrierilor constata: „Prîmului muncitor l-a fost amputat brațul drept și piciorul stîng, mai sus de gleznă. Al doilea, două împușcături în plămîni pe la spate. Pe al treilea l-au lovit pe la spate cu patul armelor în cap, așa că i-a pleznit craniul și și-a pierdut gîndul.”

2) Depoziția ziarului „Adevărul” din 9 august 1929: „Inmormîntarea victimelor a fost transformată într-o manifestație de condamnare a teroarei, de hotărîre pentru continuarea luptei pînă la eliberarea socială”.

În 1934 acționau, în 250 de sindicate, 41.000 de muncitori. În 1938 numărul muncitorilor sindicalizați a crescut la 80.000, iar al sindicatelor la 310. În această perioadă s-au înregistrat 1388 conflicte de muncă la care au participat aproape o jumătate de milion de salariați.

„Clocotul revoluționar al maselor atînsese punctul culminant în anul cînd criza economică se îndreptase spre apogeu. Fiecare uzină, fiecare atelier devenea o autentică baricadă a bătăliilor de clasă pentru revendicări politice și economice de însemnătate hotărîtoare pentru viața muncitorească, bătălii în decursul cărora clasa muncitoare română spunea un „NU” răspîcit fascismului și războiului.

— În iarna 1932-1933 lucram ca mecanic la „Astra Română” și eram secretarul celui de partid — ne spune Dumitru Antonescu, membru de partid din ilegalitate. Imi amintesc ca și acum evenimentele din ianuarie-februarie. Muncitorimea ploieșteană a ales în cadrul unui miting un comitet de acțiune care a stabilit un program de revendicări: încetarea concediilor, mărirea salariilor, desființarea amenințării salariale, desființarea amenințării de muncă de 8 ore și altele. Drept răspuns la cererile noastre, conducerea „Astra Române” a condus un mare număr de muncitori. Atunci, la indicația comitetului re-

Ghimeșul — „Grivița țărănească”

Printre multele clădiri pe care le înfrîntă în calea sa Troțușul, una se gravează cu deosebire în memorie. E fosta primărie a comunei Ghimeș-Făget. În jurul acestor ziduri de fortăreață și în interiorul lor s-a desfășurat, în ziua de 15 octombrie 1934, o revărsare de minie populară care a rămas înscrisă în istoria luptelor de clasă în țara noastră ca răscoala țărănilor din Valea Ghimeșului. — Ceea ce l-a descumpănit pe domniul de la comună și de la județ — povesteste Bódo Cristof, unul dintre participanții la eveniment — a fost faptul că s-au aflat nu în fața unei ridicări anarhice a doi, trei țărani, ci în fața unei mișcări organizate a unei mari mulțimi. De unde puteau ei să știe cîți kilometri au străbătut în zilele dinainte și în noaptea din ajun activiștii partidului, membrii comitetului de acțiune, ca să ducă din casă în casă, din vîrf în vîrf de munte, chemările de luptă, ca să pună la punct toate amănuntele bătăliei. În zorii zilei de 15 octombrie parcă un puiot de ape se revărsase de pe toate culmile spre Troțuș. Mii de țărani, mulți dintre ei înarmați cu topoare și coase, se îndreptau spre primăriile comunelor de pe Valea Ghimeșului. În

frontul coloanelor păseau membrii comitetelor de acțiune — aflat atunci în fruntea răscoalilor din Ghimeș-Făget. — Cînd ajutorul de primar a încercat să ne stîdize — își aminteste el — spunînd delegatului nostru, care intrase în primărie, că nici nu vrea să știe de cererile noastre, minia a rupt zăgăzul și oamenii au năvălit cu ciomegele, furcile și coasele. Jur împrejurul clădirii răsuna lozincă: „Jos biruriile de război! Vrem pline și lucru! Jos teroarea! Vrem școli!” „Dintre locuitorii răzvrătiți” — scriau gazetele vremii — un ceangău a fost arestat de jandarmi, dar mulțimea cerea cu strigăte ca o mul să fie eliberat; și, văzînd că nu se satisface cererea, înfuriată, a spart ușile și geamurile primăriei, eliberînd pe ceangăul arestat. „Ceangăul arestat” era Nagy Anóka Peter, în a cărui colibă de pe munte se ținuseră tainicele consfățuiri în decursul cărora se țesuse planul răscoalei. Lar cel care a sărit primul să-l smulgă din mișcine jandarmilor a fost țărănul român Gheorghe Cojocar. O zi întreagă la Ghimeș-Făget domn a fost poporul!

1933: încleștări violente între greviști și aparatul represiv

1935: glasul mulțimilor împotriva teroarei

1939: hotărîrea întregului popor de a apăra independența și integritatea țării

ÎN ISTORIA CONTEMPORANĂ A ROMÂNIEI SUB STEAGUL GLORIOS COMUNIST ROMÂN

6 martie 1945: masele își impun voința, instaurînd puterea populară

1936: verdictele străzii

1943: act de sabotaj antifascist pe valea Prahovei

Contra fascismului, în sprijinul popoarelor cötropite

Vechile garduri și vechile ziduri mai păstrează încă, sub stratul de vopsea, urmele manifestelor prin care partidul comunist împărțea mulțimii adevărul și chema la luptă. Un asemenea manifest, rămas în arhive, glăsoasă: „Ce este Frontul popular antifascist? Frontul popular antifascist este o vastă concentrare de forțe pentru apărarea ultimelor libertăți democratice și de luptă, pentru lărgirea lor, pentru lărgirea aliații a forțelor populare, pentru oprirea fascismului, pentru zdrobirea organizatiilor lui... Este necesară o mobilizare formidabilă a întregului popor pentru apărarea păcii, existenței și independenței naționale... Frontul popular antifascist va opri ofensiva de scumpete, jaț și exploatare neomenescă dusă azi de reacțiunea guvernamentală. Națiunea este în pericol!”.

Titluri strigate pe străzi de vinzătorii de mare: „Ce se urmărește prin procesul celor 19 antifasciști” („Atlas”, 19 aprilie 1936). „Procesul antifasciștilor la Craiova, Iași, Brașov” („Arenă”, 31 mai 1936). „Poporul procesul antifasciștilor” („Horă”, 7 septembrie 1936).

„Duminică 24 mai (1936 — n.r.) a avut loc în sala Tomis, din Calea Călbășeni, o întrunire autorizată, organizată de domnul Dem. Dobrescu, la care au luat parte cca. 5000 cetățeni — se spunea într-o notă a poliției. Intrucit participanții acestei întruniri nu mai încăpeau în sală și în curte, s-au masat în stradă, pe întinderea Căii Călbășeni, de la str. Sfânta Vineri până în str. Luceacu, oprind complet circulația. Față de această situație, au intervenit ofițerii de poliție... și cu mare greutate au putut degaja strada, în parte. Imediat s-a produs în stradă o manifestație ostilă contra posesorilor de mașini, care au fost împinși, culminând într-un formidabil „Huo!”. Această neașteptată reacțiune nu a fost însă de natură să împiedice operațiunea noastră care și-a urmat cursul, reușind, în același timp, să smulgă din minile manifestanților plăcarde cu inscripțiuni subversive!”.

Scopul acelei întruniri, care s-a transformat într-o manifestație de mari proporții („Adevărul” și „Dimineața” apreciau numărul participanților la 25 000), era spus răpăcit: „Demascarea fascismului în România ca trădător al națiunii”.

„Scînteia” ilegală din 1 iunie 1939 publică un reportaj despre adevărul caracter pe care l-a avut manifestația de la 1 mai 1939 din București, concepută inițial de guvernanți ca o manifestație a „loialității” breslelor față de dictatura carlistă, dar transformată, prin acțiunea parti-

dului comunist, într-o puternică demonstrație anticarlistă, antifascistă și antirăzboinică. „Deasupra multitudini — scria „Scînteia” — se înalță plăcarde antifasciste: Să aparam granițele țării împotriva agresorului hitlerist! Trăiască independența națională a țării! Jos fascismul! Vrem restabilirea regimului democratic parlamentar!”.

„Noi nu-avem aer, n-avem soare și nici nu știm ce e un pat, Cătușe, fier și zăvoare. E totul ce ni s-a lăsat!”.

E un cîntec de temniță, un cîntec-document!

„Si, iată și confirmarea strict documentară a regimului bestial pe care-l aplica, pe care-l reproducem din bugete și detinutiilor politici internaiți la Doftana: o scrisoare a direcțiunii închisorii centrale Doftana către direcțiunea generală a penitenciarelor din București:

„...I se pune detinutului lanțuri de mîini și de picioare. (Este vorba despre cei internaiți la „H” — n.n.) Drept hrană primește o jumătate din rația regulamentară și două

Un cîntec-document

zile pe săptămîna post. Nu are voie să-și îndulcească traiul cu alte alimente. Nu are voie să scrie sau să primească scrisori și nici să fie vizitat de rude. În celulă nu există nici un fel de mobilier, afară de o tînetă și o rogojină. Fiindcă domniii inspectori care vizitează penitențiarul nu sînt de acord asupra regulii de mai sus, unii gîndindu-se asupra, alții prea blind, cu o noare vă rugăm să binevoiți a ne da ordin că trebuie să continuăm cu aceeași normă sau să ne indicați tratamentul ce urmează a impune”.

Doftana a rămas, pînă la prăbușirea ei din 1940, cînd au pierit sub dărimății un mare număr de neînfricți eroi comunisti, un simbol al direcției și călînzii revoluționare.

Patriotismul comunistilor

Spunem adesea „lumina tiparului” — veche și generoasă metaforă. Dar nu lumina, ci beznă înspăimîntătoare a rîspîndit tiparul atunci cînd a împinat următoarele monstruoșități: „Cuvîntul” (2 decembrie 1940), ziarul „Găzile de Fier” — „Vrem ca nația aceasta să simtă, dacă nu simte, să se macereze, să mai moară cu milie. Vrem să vedem și noi neamul acesta cătrunzindu-se, urîndu-l, înfruntînd moartea și murind... Înțelege neam român și pleacă-te!” Sub semnul acestei demente începse, în 1940, domnia înținerului, cea mai neagră perioadă din istoria României.

Cînd, prin dictatul de la Viena, Ardealul de Nord a fost smuls din trupul țării, protestul muncitorimii, al tuturor păturilor și categoriilor sociale din România, a soos multitudine în stradă, a umplut coloanele ziarilor.

„30 august 1940. Seara, Piața Unirii din Cluj s-a umplut pînă la refuz de oameni — relatează poetul Mihai Beniuc. Vestea Dictatului de la Viena a produs o indignare fără seamăn. A doua zi, la chemarea Partidului Comunist Român, Clujul a ieșit în stradă. În zîndurile demonstrațiilor se aflau mii de muncitori, țărani, veniți din sate îndepărtate, toată intelectualitatea. Muncitorii maghiari pășeau alături de cei români. „Jos Dictatul de la Viena!” — strigau toți. Revolta, minia se imbinau cu dorința fierbinte, cu speranța că, în cele din urmă, dreptatea va birui. Era o urtă manifestare a patriotimului, prefigurînd ceea ce a urmat peste cinci ani, dar atunci cu arma în mînă, în august 1944”.

În plină teroare fascistă, în toamna anului 1940, clasa muncitoare, sfîdînd primejdia, a ieșit din nou în stradă. Piața Ober din Ca-

in acei ani, la marile manifestații de stradă organizate de partid, s-au scandat lozinci și s-au înălțat plăcarde cu chemări în sprijinul popoarelor sugrumate de cotropitorii fasciști: „Împotriva agresivității hitleriste în Spania!”, „Pentru libertatea poporului spaniol!”, „Jos miliile de pe Polonia!”.

„Si, astfel, străzile orașelor au împințat amprentele anotimpurilor... Ale marilor anotimp au rămas în numele împlinirii aspirațiilor seculare ale poporului român de libertate și progres social, în numele intereselor reale ale națiunii române, în numele internaționalismului proletar.”.

Momentul de aprigă înclăștare al insurecției

Locurile insurecției... Locuri care nu mai poartă demult semnele bătăliilor. Hăndele pricinite de gloanțe și explozii în ziduri, în pămînt, în copaci, s-au vindecat de plozi, sințele curs a fost spălat de plozi, vetele luptelor s-a pierdut în eter. Au rămas amintirile vii, răscoli-toare.

— Eram, pe atunci, muncitor la Atelierele S.T.B. — povestea acum cîțiva ani Mihailoșe Blăniș, participant la insurecția de la 23 August. Asemeni mulțor alți tovarășii ce-si mei am lăsat parte, încă din 1942, la acțiunile inițiate și conduse de partid împotriva dictaturii antoneșiene. În 1944 făceam parte dintr-o grupă de șoc. La indicația partidului, grupa noastră a tăiat de mai multe ori legăturile telefonice ale comandamentelor hitleriste. Pînă înaintea de 23 August am primit arme și muniții, cu consemnul să fim pregătiți pentru o acțiune de mare amploare. Ea a început în zorii zilei de 23 August. Am fost atunci anunțați, printr-un reprezentant al Comandamentului formațiunilor de luptă patriotice, să ne strîngem, mai multe grupe de șoc, și să ajungem la podul Băneasa ca să venim în ajutorul ostașilor noștri care țineau acolo piept nemților. La podul Băneasa, unde am ajuns strecurîndu-ne prin tirul bateriilor nemțești, am ocupat poziție de luptă alături de ostași. O zi și o noapte am apărut această poziție.

Momentul de aprigă înclăștare al insurecției

Sarcina complexă și eroică pe care partidul a încredințat-o formațiunilor de luptă patriotice a transformat în baricade ale înfruntării cu arma în mînă zeci și sute de puncte ale Capitalei, zeci și sute de localități din țară. Punctul central al acestor acțiuni a fost chiar Palatul regal. Iată amintirile a doi dintre luptătorii formațiunilor de luptă patriotice, Ilie Dinu și Nicolae Frosan:

— Am luat parte la arestarea guvernului trădător al lui Antonescu. Comanda formațiunii a fost încredințată comunistului Ștefan Mădin, care avea legătură directă cu reprezentantul conducerei P.C.R. În seara de 23 August, în jurul orei 22, pe baza consemnului dinainte stabilit, am pătruns în incinta palatului, prin intrarea din Calea Victoriei. Pe străzi începuseră a se auzi rătălele armelor. Imediat am fost conduși în sala de arme, unde ni s-a anunțat marea veste a doborîrii dictaturii militare-fasciste. Nouă ne revema mistimea de încredere de a lua sub stare de arest căpeteniile antoneșiene reținute în palat, de a le transporta în cea mai deplină conspirativitate la locul stabilit de conducerea partidului și de a le pune cu strănicie. Eram fiercici și mîndri de încrederea ce ni se acordase, de faptul că ne-a fost dat să fim participanți activi la marea eveniment istoric.

„Fără noi, fără clasa muncitoare, nu se mai poate concepe viitorul țării”

Tara respira cu neață aerul libertății. Străzile și marile piețe au cunoscut din nou tumultul mulțimilor, al marilor manifestații muncitorești.

Strateg desăvîrșit, încercat conducător al maseilor, Partidul Comunist Român mobiliza forța mulțimilor la luptele hotărîtoare pentru instaurarea revoluționară a noii orînduirii sociale și de stat. „Să ne unim toate forțele pentru ca România să fie, cu adevărat, liberă și independentă”, era o lozincă a acelor zile. Martorii oculari ai acelor vremuri sînt în număr de milioane și milioane. Ioan Paracheviu, muncitor cu o vechime de aproape 40 de ani la Uzina de pompe (fostă „Fabrica de cîntare și țerezi D. Voinea et Co”) —

„ Chiar din primele zile de după 23 August am avut posibilitatea să-l cunoaștem pe comunistul să se impună în lupta sub conducerea lor directă și să ne convingem că pentru ei nimic nu era mai presus decît interesele clasei muncitoare, ale țării, că nu existau patrioți mai înfrîcărați decît ei. Ei ne-au alut să înțelegem că stă în puterile noastre să deschidem un nou drum țării, că fără noi, fără clasa muncitoare, nu se mai poate concepe viitorul României...”.

Am cules din paginile ziarului „Scînteia”, nămal în rîstimpul primelor zeci zile ale lunii ianuarie 1945, următoarele titluri principale, care dau senzația unor comunicate de pe un cîmp de luptă:

„Reforma agrară — pînă în primăvară!”.

„Lupta clasei muncitoare pentru ridicarea producției”.

„La chemarea F.N.D. țărani răspund: vom lupta!”.

„Comitetele de fabrică ridică producția”.

„Lupta pentru sprijinirea legii sindicatelor”.

„Marea întrunire cetățenească organizată de Frontul Național Democrat”.

„Tot atîtea sarcini de luptă, în urgia strategie politică condusă de către partidul comunist și menită să conducă la cucerirea puterii politice de către clasa muncitoare, de către popor.”.

Cu deosebită atenție se îngrijea partidul de viitorul tineretului. Chiar în primul număr legal al „Scînteii” și publicat un articol al conducătorului de atunci al Uniunii Tineretului Comunist, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cu titlul: „Tineretul — viitorul poporului”. „Nu vrem — se spunea în articol — ca alături de clasa muncitoare și de poporul român, tineretul să contribuie la clădirea unei României adevărat libere, democratice și independente...”.

Piața, strada, deveniseră nu numai loc de manifestație, ci și teren de luptă directă, aprigă cu reacțiunea pentru cucerirea puterii.

Petre Cornea, muncitor docher, acum pensionar, evocă episodul eroic al asaltului asupra prefecturii din Constanța.

În ziua de 4 noiembrie 1944, dimineața, coloana noastră a docherilor, a ocupat un loc în fața intrării principale a prefecturii.

„Vrem prefect democrat, prefect al poporului!” — scanda într-un glas multimea. Am forțat ușa principală cu ajutorul unui butuc. Primul care a intrat în localul prefecturii a fost un tîmplar, Iosub Căhane, secretar imediat de glăntele trase de un sublocotenent de jandarmi. Dar nici acest fapt nu ne-a intimidat. Spre dimineața a venit de la tipografia, proaspăt tăpărită, ordonanța nr. 1 prin care se făcea cunoscut numele noului prefect: era primul prefect comunist.

Încă înainte de instaurarea primului guvern democratic, de la 6 Martie 1945, care avea să înfăptuiască reforma agrară, țărani din zeci și sute de sate, înfrîngînd împotrivirea reacțiunii locale, au intrat pe moștile boierești, înfrîngînd în ele plurgurie.

Săptămîni sără luni de luptă deschisă, onorască pentru desinașii patriei. Efectiv înțelegem țara pusese stăpînire pe stradă, își impunea prezența și voința în forumul public.

„Scînteia”, 1 februarie 1945: „Vrem guvern F.N.D. în străzile urșii izbucnit din 300 000 de pieturi”. 12 februarie: „500 000 de cetățeni ai Capitalei au cerut ieri instaurarea imediată a unui guvern F.N.D. (gazdănoasă) întrunire în Piața Națiunii”. Incolțită, nemai-putînd să reziste urșiei presiuni a poporului, reacțiunea, prin expozentul ei, generalul Rădescu, a organizat, la cea mai grandioasă dintr-o dată, o manifestație de pînă atunci (600 000 de oameni), masacrul din Piața Palatului, de la 24 februarie 1945. Prin cea „simbăta singeroasă” reacțiunea n-a reușit decît să amplifice urșia erupție de lăvă omorască ce-si arînșina voința. La 6 Martie 1945, instaurînd guvernul Dr. Petru Groza, mulțimile s-au adunat din nou, triumfal, în marile piețe. În Piața Palatului: 600 000 de oameni din București și împrejurimi.

Peste mai puțin de două luni, la primul 1 Mai liber, străzile și marile piețe aveau să cunoască cea mai largă afluență din întreaga lor istorie.

Ca rezultat al înaintării vijelioase a turentului revoluționar, în 1947 au fost înlăturați ultimii reprezentanți ai burgheziei din guvern. Apoi — și ultimul bastion al forțelor reacțiunii — monarhia.

Marea veste a proclamării republicii a declanșat în întreaga țară o furtună de entuziasm popular. Prin Piața Palatului era cu neputință de trecut. Zeci de mii de oameni s-au adunat spontan, cînd, prin zîndurile du-se în hore care s-au înține în tot orașul — în Piața Gării de Nord, în Piața Unirii, la „Malaxa”, la Bariera Vergului etc. Pînă departe se auzea scandîndu-se: „Muncitori, țărani, soldați / Republica a-părați!”. „Să trăiască, să-nflorească / Republica românească”. La fel — în toate colțurile țării. Odată cu Anul Nou, întregul popor a sărbătorit mărșul eveniment — furtuna republicii: actul de început al revoluției socialiste.

Revoluția și-a continuat mersul birurilor pe parcursul ultimului sfert de secol. Baricadele ei au devenit însă altele: schelele marilor construcții industrializării socialiste, așezămintele furtivității noi agriculturii cooperatiste, atele și laboratoarele. Sub conducerea Partidului Comunist Român, spiritul revoluționar și așa afirmat permanența fertilizatoare pe solul realității românești.

S-au scris și se scriu astfel, sub ochii noștri, paginile unei noi epopei. Congresul X al partidului a deschis țării perspectiva însuflețitoare, sarcina istorică a furtivității societății socialiste multilaterale dezvoltate. Operă ai cărei creatori și eroi sînt cei 20 de milioane de cetățeni ai României socialiste de azi.

Reportaj de Victor BIRLADEANU, Mihai CARANFIL cu sprijinul corespondenților „Scînteii”

PCR

Cinstim gloriosul semicentenar

cu realizări deosebite în muncă

Sărbătoarea semicentenarului Partidului Comunist Român este întinpată de toți oamenii muncii sub semnul activității creatoare, pline de abnegație, pentru înfăptuirea programului elaborat de Congresul al X-lea al partidului. Din întreaga țară au continuat să sosească, în ultimele zile, știri care înfățișează rezultatele valoroase obținute în îndeplinirea planului pe acest an și a angajamentelor în întrecere.

INDUSTRIA CONSTRUCȚIILOR DE MAȘINI

Construcții de mașini au încheiat primele patru luni ale anului depășind prevederile planului, precum și angajamentele asumate în cinstea aniversării semicentenarului partidului. Planul a fost realizat astfel: 101,5 la sută la producția globală, 103,6 la sută la producția marfă vîndută și încasată, 100,8 la sută la productivitatea muncii și 107,1 la sută la însemnate depășiri obținându-se la motoare electrice, strunguri, tractoare, autoturisme de oraș, rulmenți, vagoane pentru linii magistrale, aparate radio, articole electrice de uz casnic etc.

INDUSTRIA CHIMICĂ

Unitățile Ministerului Industriei Chimice au îndeplinit cu o zi și jumătate mai devreme planul de producție pe primele patru luni ale anului. Chimistii au produs peste prevederi importante cantități de anvelope, negru de fum, fire și fibre chimice, materiale plastice, lacuri și vopsele, medicație etc. Valoarea producției realizate de ei în primele patru luni depășește cu 1.600 milioane lei pe cea obținută în perioada corespunzătoare a anului trecut.

JUDEȚUL CLUJ

CLUJ (corespondența „Științei”, Alexandru Mureșan). — Colectivele întreprinderilor industriale din județul Cluj au realizat cu patru zile mai devreme planul producției globale de vreme ce au depășit angajamentele luate în cinstea semicentenarului partidului. În telegrama adresată cu acest prilej de Comitetul Județean de partid, Comitetul Central al P.C.R., secretarul Nicolae Ceaușescu, se spune, printre altele: „Dăruirea și abnegația cu care fiecare salariat și-a făcut datoria se va materializa în depășirea planului, pînă la 8 Mai, cu 120 milioane lei la producția globală și 130 milioane lei la producția marfă și prestări de servicii, depășire concretizată, între altele, în realizarea peste prevederi a 1.250 tone fier cîntărit, 12.000 tone ciment, 30 tone celuloză, 30 tone hirtie, 40.000 perechi încălțăminte și altele produse. Angajamentele inițiale luate de unitățile din județ vor fi astfel depășite, la producția marfă, cu circa 70 milioane lei”.

JUDEȚUL ARGHEȘ

PITEȘTI (corespondența „Științei”, Gh. Cristea). — Întreprinderile industriale ale județului Argeș au raportat îndeplinirea cu trei zile înainte de termen a planului la producția globală pe 4 luni. Pînă la sfîrșitul lunii aprilie s-a obținut o producție suplimentară de peste 100 milioane lei. Se remarcă, prin realizări deosebite, colectivele de muncitori, ingineri și tehnicieni de la Combinatul pentru exploatarea și industrializarea lemnei. Combinatul petrochimic și Uzina de autoturisme din Pitești.

JUDEȚUL SIBIU

SIBIU (corespondența „Științei”, Nicolae Brujan). — Întinpat cu realizări de prestigiu gloriosul semicentenar al partidului, oamenii muncii din industria județului Sibiu au îndeplinit cu 3 zile mai devreme sarcinile de plan pe primele 4 luni ale anului, producția marfă realizată suplimentar cifrindu-se la 90 milioane lei. În acest fel, colectivele unităților industriale din județ și-au depășit cu 50 milioane lei angajamentele luate în cinstea zilei de 8 Mai. Producția suplimentară a industriei județului Sibiu se concretizează în importante cantități de metale neferoase, negru de fum, acid sulfuric, utilaje tehnologice și piese de schimb pentru tractoare și autovehicule, țesături, încălțăminte și altele. Colectivele de la uzinele „Independența” din Sibiu, „Carboș” din Copsa Mică, „Vitrometan” și „Întreprinderea de foraj pentru gaze metan în mediu, uzina mecanică „Balanta”, I.R.U.M. și fabrica de stufe „Libertatea” din Sibiu, au adus cea mai mare contribuție la obținerea acestor succese.

COMBINATUL DE CONFEȚII ȘI TRICOTAJE BUCUREȘTI

Cu prilejul zilei de 1 Mai și al aniversării aniversării a partidului, colectivul Combinatului de confecții și tricotaie București a adresat TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU o telegramă în care arată că, aplicînd indicațiile partidului, personal ale secretarului general, și-a propus să realizeze obiective importante prin amploare și eficiență.

Ne angajăm — se spune printre altele în telegramă — ca, în anul actualului cincinal, să realizăm, peste plan, produse în valoare de 1.200.000.000 lei din care, pînă la sfîrșitul anului 1971, produse în valoare de peste 200.000.000 lei. Acest obiectiv îl închinăm gloriosului semicentenar al partidului nostru iubit.

După ce arată amploarea acțiunii de mecanizare și automatizare a producției prin autoturisme, întreținerea lucrătorilor combinatului la studierea, dezbaterile și soluționarea problemelor de bază ale activității combinatului, în telegramă se spune:

Propunerile valoroase ale salariaților, rezultatele studiilor efectuate de colective largi de specialitate, pentru descoperirea rezervei interne, ne-au permis să ne angajăm în lăta partidului, în fața dumneavoastră, iubite conducător, să realizăm peste plan produse în valoare de 1.200.000.000 lei. Planul de perspectivă conținînd și angajamentele noastre în alăturăm aceste rînduri ca semn de dragoste, de prețuire, ca un omagiu modest al colectivului nostru în cinstea gloriosului semicentenar al partidului. Vom desfășura o activitate neobosită în spiritul indicațiilor pe care ni le-ați dat, pentru aplicarea prevederilor acestui program, pentru a descoperi noi căi de sporire a rodniceii muncii noastre. Avem deosebita satisfacție de a vă raporta că planul de producție pe primele patru luni ale anului a fost realizat la toți indicatorii, iar planul de export a fost depășit pe trimestrul I cu produse în valoare de 376 milioane lei. În cele patru luni ale anului curent s-au obținut produse peste plan în valoare de 42.000.000 lei. Aceste realizări au fost dobîndite în condițiile unei griji deosebite acordate îmbunătățirii calității produselor, alături de aspect constructiv, cit și estetic și funcțional.

PORTILE DE FIER

Vineri s-au încheiat probele complexe la cel de-al 4-lea hidroagregat de 178 MW al centralei electrice „Porțile de Fier”. Funcționînd ireproșabil în cele 72 de ore de exploatare conținau primul agregat hidroenergetic de fabricație românească este socotit — începînd de ieri, ora 16,40 — în sarcină de producție. El crează la un potențial de 123 MW, putere maximă ce se poate atinge la actualul nivel al lacului de acumulare al hidrocentralei, producînd zilnic circa 2.950.000 kWh energie electrică.

JUDEȚUL HARGHITA

MIERCUREA CIUC (prin telefon de la I. Burtanek). — Colectivele întreprinderilor industriale din județul Harghita, muncind cu însuflețire pentru a întîmpina cu rezultate tot mai bune gloriosul semicentenar al partidului, au îndeplinit cu trei zile înainte de termen sarcinile de plan la producția globală pe patru luni ale anului. Potrivit estimărilor făcute, producția marfă suplimentară se ridică în această perioadă la 25 milioane lei, iar livrările la export la 1 milion lei valută. Depășirile de plan se concretizează în 700 tone fontă, 102 tone utoilă pentru industria de construcții, mobilă în valoare de 3,5 milioane lei, confecții în valoare de 1,2 milioane lei, 2.300 mc cherestea de faș și rășinoase s.a. Între unitățile industriale fruntașe se numără C.E.I.L. din Miercurea Ciuc, Uzinele de fier Vîlăhita și Combinatul minier Bălan.

viața internațională

ORIENTUL APROPIAT

R.A.U. A RATIFICAT DECLARAȚIA DE CONSTITUIRE A FEDERAȚIEI REPUBLICILOR ARABE

CAIRO 30 (Agerpres). — Adunarea Națională a Republicii Arabe Unite a ratificat declarația de constituire a Federației Republicilor Arabe, semnată la Benghazi de șefii de stat al R.A.U., Libiei și Siriei — anunță agenția M.E.N. Referitor la „amendamentele tehnice” aduse de Comitetul Central al Uniunii Socialiste Arabe...

lste Arabe textul original al declarației de la Benghazi, postul de radio Cairo a precizat că „acestea au fost preconizate pentru a suprima lacunele proiectului și a permite constituirea federației pe baze solide, evitîndu-se eșecurile experiențelor anterioare”.

W. ROGERS : „EXISTĂ UN CLIMAT PROPICE PENTRU REALIZAREA UNUI ACORD DE PACE”

LONDRA 30 (Agerpres). — Într-un interviu acordat televiziunii britanice, secretarul de stat al S.U.A., William Rogers, a opinat că în prezent, există un climat propice pentru realizarea unui acord de pace în Orientul Apropiat. „Nu doresc să spun nimic despre ceea ce cred că ar trebui să facă Israelul, sau ceea ce ar trebui să facă Egiptul, acest lucru rămîne să fie stabilit de părțile respective”, a spus Rogers. „Cred, însă, — a adăugat el — că există o perspectivă realizării unui acord în această regiune. Popoarele sînt domnice de pace, nu mai au loc lupte de aproape nouă luni”.

După cum se știe, William Rogers urmează să facă, săptămîna viitoare, o călătorie în capitalele mai multor țări arabe și în Israel pentru a examina cu reprezentanții guvernelor respective diferite probleme legate de evoluția situației din Orientul Apropiat.

UN INTERVIU AL LUI YASSER ARAFAT

AMMAN. — Într-un interviu acordat radioteleviziunii italiene, președintele Comitetului Central al Organizației pentru Eliberarea Palestinei, Yasser Arafat, a declarat că federații au fost retrași din Amman pentru că populația nu suporta consecințele unor eventuale noi incidente, similare celor din septembrie anul trecut, cînd de partea rezistenței s-au înregistrat 20.000 de morți și răniți. „Misiunea noastră”, a precizat el, „continua în munții Ajjoun și în Valea Jordaniului”. Vorbind despre relațiile dintre rezistența palestiniană și autoritățile de la Amman, Yasser Arafat a spus că lupta federații nu este îndreptată împotriva tronului hasemit.

DEȘCHIDEREA TIRGULUI INTERNAȚIONAL DE LA CASABLANCA

CASABLANCA 30 (Agerpres) Sub deviza „industrializare și promovarea schimburilor”, ministrul marocan, Ahmed Laraki, a inaugurat joi cea de-a 24-a ediție a Tîrgului internațional de la Casablanca. Participă 23 de țări, printre care și România.

Evoluția situației din Turcia

ANKARA 30 (Agerpres). — A treia zi a stării de urgență din Turcia a fost marcată de suspendarea a două ziare, de închiderea sediilor unor organizații și de două explozii la Ankara, care nu au făcut însă victime. Cotidienele „Cumhuriyet” (independent) și „Aksam” (organ al Confederației Muncii din Turcia), care apar la Istanbul, au fost suspendate pentru șase zile din ordinul generalului Faik Turan, marșal la îndrăgește, stăruind de urgență, comandant pentru provincile Kocaeli, Istanbul, Sakarya și Zonguldak. Aceste două ziare, menționează ordinul de interdicție a apariției, au publicat articole contrare instrucțiunilor comandamentului stării de asediu.

Noi atentate teroriste la Montevideo

MONTEVIDEO 30 (Agerpres) Un val de atentate cu dinamită s-a produs joi în capitala uruguayană. Totalul actelor teroriste se ridică la 27. Două atentate au fost comise împotriva unor cluburi politice care sprijină guvernul. Polțienii au anunțat că au s-a înregistrat victime. În schimb, pagubele materiale sînt considerabile, ele depășind 30 milioane pesos.

Reduceri de prețuri în R. S. Cehoslovacă

PRAGA 30. — Corespondența Agerpres, C. Frisăcaru, transmite: Angajamentul guvernului cehoslovac și a președ. Prezidiului C.C. al P.C.C. și guvernului R.S.C. au hotărît să efectueze unele reduceri de prețuri la anumite categorii de bunuri de larg consum. Hotărîrea se aplică de la 3 mai. Valoarea totală a economiilor realizate de populație pe această cale se va ridica la 1,4 miliarde coroane.

OBIECTIVELE NOULUI PLAN DE DEZVOLTARE A FRANȚEI

După ce a fost aprobat de guvern în cursul zilei de miercuri, proiectul celui de al șaselea plan de dezvoltare al Franței, pe anii 1971—1975, a fost prezentat în aceeași seară la țară. Totodată, ministrul marocan, Ahmed Laraki, a inaugurat joi cea de-a 24-a ediție a Tîrgului internațional de la Casablanca. Participă 23 de țări, printre care și România.

Opțiunile politicii externe a guvernului chilian

DECLARAȚIA LUI CLODO-MIRO ALMEYDA

SANTIAGO DE CHILE 30 (Agerpres). — Ministrul de externe chilian, Clodomiro Almeyda, a primit grupul de ziariști străini care, la invitația guvernului Unității Populare, vizitează Chile pentru a lua cunoștință de noile realități din această țară, anunță agenția Prensa Latina. Răspunzînd unor întrebări privind politica externă a guvernului chilian, Almeyda a declarat că „preocuparea principală, în prezent, este de a menține pacea și prietenia cu toate țările, și în special cu vecinii noștri”. El a menționat o serie de inițiative chilieni dedicate dezvoltării relațiilor cu Peru, Argentina și alte țări latino-americane. Almeyda a comunicat intenția guvernului său de a restabili relațiile diplomatice cu Bolivia, întrerupte în urmă cu 10 ani. La baza acestor relații, a subliniat ministrul de externe chilian, trebuie să stea principiile autodeterminării popoarelor, ale coexistenței pașnice și prieteniei dintre națiuni, neamestec în treburile interne. Almeyda s-a referit apoi la relațiile dintre Chile și țările socialiste, evocînd acțiunile cele mai recente — relații diplomatice cu R.P. Chineza, Cuba, R. D. Germană, precum și stabilirea de raporturi economice cu R. D. Vietnam și R.P.D. Coreeană.

GENEVA

Lucrările Comitetului pentru dezarmare

GENEVA 30 (Agerpres). — În ședința din 29 aprilie a Comitetului pentru dezarmare, desfășurată sub președinția reprezentantului Etiopiei, Mikael Imru, au luat cuvîntul șefii delegațiilor Italiei, Olandei, Argentinei și Cehoslovaciei.

Imbunătăți climatul politic internațional. Ambasadorul Argentinei, ERNESTO LA GUARDIA, a rostit un discurs pe tema prohibiției armelor chimice și biologice. Arătînd că un acord global de interdicție a armelor chimice și biologice nu s-a dovedit posibil, ceea ce a determinat ca negocierile să se concentreze asupra chestiunii armelor biologice, delegatul argentinian a subliniat necesitatea continuării eforturilor pentru a se ajunge la eliminarea tuturor armelor din această categorie — chimice, bacteriologice, biologice.

Ambasadorul ROBERTO CARACCIOLO, șeful delegației italiene, și-a consacrat intervenția problemei interdicției armelor biologice. Declarîndu-se pentru negocierea unui proiect de convenție de prohibire a armelor biologice, ca un pas în direcția eliminării complete a armelor chimice și biologice, delegatul italian și-a exprimat speranța că se va ajunge în timp util la elaborarea unui text unic de acord, pe baza propunerilor existente, astfel încît acesta să poată fi înaintat viitoarei sesiuni a Adunării generale a O.N.U.

Seful delegației R. S. Cehoslovaciei, ambasadorul MILOŠ VOJEVODA, a abordat în intervenția sa problemele interdicției armelor biologice și ale prohibiției utilizării armelor nucleare. Relativ la interdicția armelor biologice, delegatul cehoslovac a susținut prevederile proiectului de convenție depus în comitet de țările socialiste, la care România este coautoare. În chestiunea interdicției folosirii armelor nucleare, delegatul Cehoslovaciei s-a declarat în favoarea unui acord în materie, amintind declarația adoptată de Adunarea Generală a O.N.U. în 1961 prin care recurgerea la arme nucleare și termonucleare este considerată ilicită și condamnată în temeiul prevederilor dreptului internațional.

Delegatul Olandei, EVERT BOS, a tratat în intervenția sa chestiunea încetării experiențelor nucleare subterane. Arătînd că Olanda se pronunță pentru interdicția totală a acestor experiențe — soluție susținută de majoritatea delegațiilor din comitet — reprezentantul olandez a spus că, prin încetarea completă a testelor cu arme nucleare, puterile au contribuit la sistarea dezvoltărilor calitative în producția acestor arme și ar dovedi că sînt dispuse să pună capăt cursului tehnologic a inarmărilor. O asemenea dovadă de reținere — a spus reprezentantul Olandei — ar echilibra, într-o anumită măsură, angajamentele asumate de puterile neposesoare de arme nucleare prin tratatul de ne-proliferație ar genera desînterire și ar

Lucrările comitetului continuă.

Reuniuni tributare spiritului „războiului rece”

Două reuniuni desfășurate în intervalul ultimei jumătăți a lunii aprilie arată că n-au dispărut încă mentalitățile anacronice potrivit cărora destinele unor țări îndepărtate pot fi hotărîte în cancelăriile diplomatice ale unor țări puteri. În această perioadă la Londra s-a desfășurat o intensă activitate politico-diplomatică privind o zonă a globului situată la aproape 15.000 km depărtare de Asia de sud-est.

R.P. Chineze, evidentîndu-se în acest fel interesul tot mai mare care se manifestă în această direcție în multe capitale de pe glob. S-a subliniat, de asemenea, necesitatea generalizării pașnice a situației din Indochina. Ambasadorul Pakistanului a subliniat că, după războiul guvernului țării sale, „actualul conflict din Indochina nu poate fi rezolvat prin forța armelor, pacea poate fi înfăptuită numai printr-un acord politic între părțile interesate. De asemenea, guvernul pakistanez consideră că popoarele din această regiune trebuie să aibă posibilitatea de a-și exercita dreptul la autodeterminare, de a hotărî singure asupra viitorului lor, fără nici un fel de intervenție din afară”. Din păcate, nimic din spiritul sau litera unor asemenea declarații nu și-a găsit reflectarea în comunicatul final al S.E.A.T.O. „nici un delegat al Pakistanului a refuzat să i se alăture. Acest document, redactat în termeni care amintesc de perioada războiului rece, repetă cunoștințele și discreditează lozinci ale necesității combaterii pericolului comunist în Asia de sud-est. Conferința de presă ținută la încheierea lucrărilor de Jesus Vargas, secretarul general al S.E.A.T.O., a fost caracterizată de aceeași lipsă de receptivitate la orice schimbare în regiunea respectivă.

Prima întrunire (care a avut loc la 15 și 16 aprilie) a reunit pe malurile Tamisei pe reprezentanții Angliei, Austriei, Noii Zeelande, Malaeziei și Singaporei, în scopul creării unei „forțe comune de apărare” în Asia de sud-est. Într-o declarație comună, „aranjament” în vederea creării unui nou pact militar menit, chipurile, „să protejeze Malaezia și Singapore”. deși, după cum sublinia ziarul „Scotsman”, „nici una din țările vecine nu manifestă intenții agresive” față de acestea.

Viața demonstrează însă că asemenea poziții, care contravin conștientului tot mai puternic de opinie în favoarea abolirii pactelor militare, anacronism al timpurilor noastre, în favoarea rezolvării problemelor deschise pe calea tratativei, nu au nici o perspectivă, după cum comunicatele unor reuniuni restrînse nu pot împiedica lupta popoarelor din Asia de sud-est pentru libertate și independență, pentru dreptul lor imprescriptibil de a-și hotărî singure soarta.

Ca de fiecare dată în asemenea împrejurări, s-au spus multe cuvînte despre hotărîrea participanților „de a apăra pacea și securitatea”, dar adevărata dorință de pace și securitate a popoarelor n-a fost lăsată să intre în sala conferinței. Este adevărat, în ședința de deschidere a sesiunii Consiliului ministerial S.E.A.T.O., pe lângă vechile sloganeuri anticomuniste, s-au făcut auzite și accente noi privind ultimele evoluții ale situației din Asia. În cuvîntările unor delegați s-a făcut auzită părerea că problemele Asiei și problemele lumii în general nu pot fi rezolvate fără participarea

N. PLOEANU
Londra, 30

agențiile de presă transmit:

Premierul Consiliului de Stat al R.P. Chineze, Ciu Vranghel, informează agenția TASS.

Existența unui serios dezacord în rîndul cabinetului canadian, în legătură cu politica economică promovată de primul ministru Pierre Elliott Trudeau, a ieșit la iveală în urma demisiei ministrului comunicațiilor, Erick Kierans. Potrivit agenției A.P. Kierans a repositat primul ministru faptul că politica de impozite a guvernului favorizează mai mult investiiile particulare decît crearea de noi slujbe într-o economie în care șomajul face numeroase victime.

Președintele Republicii Peru, Juan Velasco Alvarado, a primit delegația economică chineză, condusă de Ciu Hua-min, adjunct al ministrului comerțului exterior al Republicii Peru. În timpul vizitei, membrii delegației chineze au purtat convorbiri cu ministrul și adjunctii ministrilor afacerilor externe, energiei și minelor, industriei și comerțului, agriculturii, pescuitului, economiei și finanțelor, transporturilor

Președintele Consiliului Revoluției al Republicii Algeriene, Houari Boumediene, a avut joi o întrevedere cu ministrul marocan al afacerilor externe, Youssef Bel Abbas, care se află într-o vizită oficială la Alger. Cu acest prilej, Youssef Bel Abbas remis șefului statului algerian un mesaj din partea regelui Marocului, Hassan al II-lea.

Lucrările primei sesiuni a comisiei mixte bulgaro-suedeze pentru colaborare economică, industrială și tehnică s-au în-

Ministrul comerțului exterior al R. S. Cehoslovaciei, Andrej Barcák, s-a înolat la Praga venind din Republica Arabă Unită. El a semnat la Cairo protocolul comercial privind schimburile dintre cele două țări în anii 1971—1972. Într-o convorbire cu un reprezentant al agenției C.T.K., Andrej Barcák a arătat că în cursul convorbirilor purtate cu membrii guvernului R.A.U., delegația cehoslovacă a examinat probleme privind largirea colaborării economice și tehnico-științifice dintre cele două țări, inclusiv problema încheierii, în cursul, a acordului comercial pe termen lung pe anii 1971—1975.

Un contract pentru furnizarea către Algeria a unui complex siderurgic destinat producției de tuburi fără sudură a fost încheiat între „Societatea națională algeriană de siderurgie” și firma italiană „Innocenti”. Capacitatea anuală a viitorului complex industrial polizarian va fi de aproximativ 100.000 tone tuburi, ce vor fi utilizate în industria petroliferă. Noile întreprinderi vor fi construite în împrejurimile centrului siderurgic de la Annaba și vor intra în producție în anul 1974.

Relațiile economice sovieto-japoneze. La Tokio au fost parafate acordul privind schimburile comerciale și plățile dintre U.R.S.S. și Japonia pe anii 1971—1975, precum și scrisorile de schimb privind comerțul în zona de litoral pe aceeași perioadă și garanțiile guvernelor U.R.S.S. și Japoniei referitoare

SANTIAGO DE CHILE 30 (Agerpres). La Biblioteca națională din Santiago de Chile a fost organizată între 23 și 29 aprilie o expoziție „românești”, care urmează să fie deschisă și în alte orașe chilieni.

La Roma au început lucrările celei de-a 50-a sesiuni a Institutului internațional pentru unificarea dreptului privat (UNIDROIT), organizație interguvernamentală. Raportul general privind „prioritățile în codificarea dreptului comercial internațional” a fost prezentat de prof. Tudor Popescu, de la Universitatea din București membru în Consiliul de conducere al UNIDROIT. Raportul a fost aprobat în unanimitate.

Primul ministru belgian, Gaston Eyskens, aflat într-o vizită oficială la Bonn, a început joi convorbirile cu cancelarul Willy Brandt. Aceste convorbiri s-au referit la perspectivele convocării conferinței general-europene asupra securității, la politica guvernului R.F. a Germaniei față de țările socialiste europene, la relațiile Est-Vest și la problemele pe care le ridică intrarea Angliei în Piața comună.

Senatorul american Fred R. Harris, însoțit de un grup de co-

TERRA ÎN PREAMIA ÎN TÂULUI DE MAI

De la un capăt la altul al Terrei, ziua de 1 Mai, ziua frăției și solidarității internaționale a proletariatului, este întâmpinată cu puternice acțiuni pentru cauza oamenilor muncii de pretutindeni, pentru pace și progres social. Prin marile înfățișări în construcția noii societăți, prin bătăliile de clasă împotriva dominației capitalului, prin lupta pentru sfărșirea ultimelor cătușe ale colonialismului, pentru afirmarea drepturilor popoarelor de a-și hotărî de sine stătător căile dezvoltării, împotriva politicii de agresiune și dicta ale imperialismului, oamenii muncii de pe toate meridianele își manifestă — în funcție de condițiile țării în care trăiesc — voința de a transforma în realitate visul unei lumi eliberate de exploatare, o lume a înțelegerii și colaborării.

HANOI :

Arma și mistria — simboluri îngemănate

Capitala Republicii Democratice Vietnam celebrează în acest an sărbătoarea muncii angajată într-un amplu proces de construcție. Trăsătura specifică a înfățișării Hanoiului o dau acum, alături de adăposturile anti-aeriene durate în anii de luptă victorioasă împotriva bombardamentelor dumane, noile construcții care se ridică în diferitele zone ale orașului, prefurind chipul de mine al metropolei socialiste moderne.

În zona de sud-est a orașului, în cartierul Truong Dinh se desvârșește profilul unui complex edificat cuprinzând 70 de blocuri de locuințe, care vor fi date curând în folosință oamenilor muncii. Un șantier reprezentativ pentru eforturile constructive din aceste zile este edificiul noului Institut politehnic care urmează să asigure pregătirea a 4.000 de studenți.

Pe șantierul de construcții, ca, de altfel, la orice din locurile de muncă ale Hanoi-

lui — la uzinele de construcții mecanice „Tran Hung Dao” și „Tran Phu”, la combinatul textil „8 Martie” sau în cooperativile de producție din împrejurimile orașului — se pot consemna nenumărate exemple semnificative ale muncii pline de dirigență, abnegație și eroism desfășurate pentru refacerea și dezvoltarea capitalei. „A produce bine și a ne apăra bine” — aceste cuvinte sintetizează elocvent direcția eforturilor Vietnamului eroic, care, în lupta sa plină de succes împotriva unui inamic înzestrat cu tehnica militară cea mai modernă, a demonstrat că este invincibil acel popor hotărât să facă orice sacrificii pentru a-și apăra libertatea și independența. Atât în capitala patriei vietnameze, cât și în toate așezările Republicii Democratice Vietnam, simbolurile acestei primăveri sînt arma și mistria.

Corneliu VLAD

VARȘOVIA :

Obiective însuflețitoare prind viață

Sărbătoarea celor ce muncesc găsește poporul polonez angajat pe un front larg la traducerea în viață a hotărârilor plenarelor a 7-a și a 8-a ale C.C. al P.M.U.P. Întreaga activitate a oamenilor muncii se desfășoară sub semnul măsurilor economice și politice întreprinse de conducerea partidului și statului pentru dezvoltarea vieții sociale, pentru soluționarea problemelor stringente ale mersului înainte al societății. Se manifestă tot mai limpede efectele pozitive ale șirului de măsuri îndreptate spre întărirea legăturilor dintre partid și masă, spre dezvoltarea unei vieți sociale democratice, soluționarea unor probleme economice stringente, consolidarea rolului conducător al partidului ca factor de însemnătate esențială pentru înaintarea pe calea socialismului. Vestile care soseșc în aceste zile de pe șantierul construcției socialiste vădesc încrederea claselor muncitoare în aceste măsuri, hotărârea de a le traduce în viață. Astfel, la uzinele „Ursus”, cea mai mare întreprindere producătoare de mașini din voievodatul Varșovia, au început probele în vederea introducerii în producție a unei noi „familii” de tractoare — între 30 și 75 CP. Pe șantierul central electrice „Ostrolenka B” s-a hotărât scurtarea apreciabilă a ciclului de construcție a acestui important obiectiv energetic, care în etapa finală va avea o putere instalată de 600 MW. Constructorii de nave de la Gdansk și Szczecin, minierii și siderurștii și inginerii, oțelarii de la Nowa Huta și Huta Warszawa, constructorii de autoturisme de la uzinele Zeran din capitală, lucrătorii din sectorul industriei alimentare și textile anunță noi depășiri de plan.

Eretrindemii act, în Polonia populară, la Varșovia ca și la Cracovia, la Lodz ca și la Poznan, Gdansk sau Katowice se apreciază că demonstrațiile de 1 Mai vor constitui o expresie a atașamentului față de noua conducere a partidului, față de măsurile luate de aceasta, vor oglindi hotărârea de a realiza noi succese în dezvoltarea economiei potrivit intereselor ridicați nivelulul de trai al poporului, înfiorării patriei socialiste.

Iosif DUMITRAȘCU

PARIS :

Primăvară fierbinte

1971, anul centenar al Comunei din Paris, continuă să aibă în actualitatea politică și socială din Franța unele probleme ale lumii contemporane, fiind, prin concordanța dintre manifestările prilejuate de gloasoasa aniversare și acțiunile revendicative ale claselor muncitoare franceze, o legătură organică între idealurile seculare ale proletariatului și lupta continuă pentru izbândirea deplină a acestora. Sărbătorind centenarul Comunei, laolaltă cu înțelegerea omenească a muncii, Franța acestei primăveri a demonstrat, prin marile acțiuni sociale desfășurate, permanența spiritului Comunei din Paris, a spiritului combativ muncitoresc.

Prin amploarea și efectul acțiunilor muncitorești din ultimele săptămâni, primăvara lui 1971 continuă să fie numită ac. „primăvară fierbinte”. Un sir de evenimente de profundă reverberație socială și politică au scos din nou în evidență cu toată acuitatea însemnătatea esențială a solida-

rității muncitorești, a unității de acțiune a forțelor politice de stînga. Două mari acțiuni s-au dovedit deosebit de concludente în acest sens: mișcările grevele desfășurate de minierii din Bazinul Lorenei, de metalurștii de la Battignolles, de viticultorii și agricultorii din Provence, de lucrătorii postelor și telecomunicațiilor, de corpurile profesoral și liceale și studențești în apărarea școlii laice; și — pe de altă parte — recentele alegeri municipale, în care principala forță ale stîngii franceze, comunistii și socialistii, au reușit a elocventă victorie, demonstrând nu numai eficiența unității într-o etapă sau alta, ci, mai ales, necesitatea permanentă ei, ca o condiție sine-qua-non a marilor transformări sociale.

Ioan GRIGORESCU

MOSCOVA :

Forța creatoare a întrecerii socialiste

În acest început de primăvară, oamenii muncii din Uniunea Sovietică se află angajați în munca pentru transpunerea în viață a hotărârilor Congresului al XXIV-lea al P.C.U.S. O trăsătură caracteristică a activității susținute ce se desfășoară în prezent în întreprinderile industriale din întreaga țară o constituie preocuparea pentru realizarea unei productivități superioare a muncii. Ziarele aduce în permanență mărturi elocvente în acest sens. Iată câteva. Colectivul Uzinei mecanice din Leningrad a realizat, cu trei luni înainte de termenul prevăzut, turbina cu o putere de 808.000 kilowati pentru cel de-al 11-lea agregat energetic al hidrocentralei de la Krasnoyarsk, pe Ienisai; petroliștii sovietici au atins nivelul unei productivități de un milion tone de țigăi, urmind ca până la sfîrșitul acestui an ei să extragă din măruntăiea pămîntului 37,5 milioane tone. Numeroase întreprinderi, printre care Combinatul siderurgic în Zaporije, minele carbonifere din bazinul Donetului, Combinatul chimic din Novokemerovo au întâmpinat ziua de 1 Mai cu importante depășiri ale planurilor de producție.

Avîntul activității creatoare se face simțit totodată pe șantiere, în colhozuri, în instituțiile științifice, în toate sectoarele vieții sociale. În aceste zile, opinia publică din U.R.S.S. — ca și de pretutindeni — se află sub impresia puternică a noul realizări a științei și tehnicii sovietice, materializate în noua experiență cosmică a navelor „Saljut” și „Soyuz”.

Silviu PODINA

Desen de GION MIHAIL

BERLIN :

„Inițiativa de la Torgau”

Alexanderplatz, noul centru al capitalei R.D.G., inundat în aceste zile de un soare strălucitor, atrage un număr neobișnuit de vizitatori. În fața lor se înalță construcțiile moderne — rezultat al eforturilor a mil de constructori. Machetele de acum cîțiva ani au devenit realitate. Noile blocuri, printre care hotelul „Stadt Berlin” cu cele 39 etaje ale sale și alte edificii moderne din beton și sticlă, turnul televiziunii, se adaugă în șirul mărturiilor capacității creatoare a oamenilor muncii din R.D.G.

Bătălia pentru înfrumusețarea și modernizarea orașelor nu constituie o preocupare exclusivă a constructorilor. Ca urmare a așa-numitei „inițiativa de la Torgau”, în întreaga R.D.G. o largă mișcare de masă pentru înfrumusețarea aspectului exterior al clădirilor, construirea de cămine, grădinițe, școli, amenajarea de noi suprafețe verzi și parcuri.

Ș. DEIU

WASHINGTON :

Ofensiva antirăzboinică

Prima „Ofensivă de primăvară împotriva războiului din Indochina”, organizată în Statele Unite, și-a pus puternic amprenta asupra actualității politice americane, antrenînd într-un imens suuiv uman pătură largă ale opiniei publice. După marșul de la Washington al celor 500.000, considerat cel mai mare pe care l-a cunoscut vreodată capitala S.U.A., partizanii păcii au trecut la organizarea de acțiuni antirăzboinică pe plan local. Se află în plină desfășurare mitinguri de masă, marșuri, demonstrații, simpozoane, conferințe — toate avînd ca obiectiv sudarea unității de acțiune pe plan național a tuturor forțelor care se pronunță pentru pace în Indochina, pentru retragerea imediată a trupelor S.U.A. din această regiune atât de greu încercată. Aceste acțiuni vor culmina la 5 mai cu o grevă națională a studenților și elevilor de liceu. Vor fi organizate pichete în fața bazelor militare și a cen-

trelor de recrutare, vor fi adunată semnături pe petiții cu conținut antirăzboinic, vor fi expediate sute de mii de scrisori pe adresele congresmenilor prin care li se cere să inițieze și să sprijine proiectele de lege menite să contribuie la stingerea vîlvărilor războiului. La această campanie de pace participă în mod activ pe lângă organizațiile de tineret, organizațiile sindicale și cele pacifiste, circa 40 de congresmeni, sute de membri ai forțelor legislative locale, primari și oameni de afaceri, membri ai clerului, militari în termen și veterani ai războiului din Vietnam, mii de mame al căroror fiu au căzut în acest război nedrept, de agresiune. Aceste zile ale nepotului de mai sînt pentru oamenii muncii din Statele Unite zile ale unității de acțiune, pentru triumful idealurilor păcii și colaborării între popoare.

C. ALEXANDROAIE

SANTIAGO DE CHILE :

Pentru consolidarea Frontului Unității Populare

1 Mai 1971 se va sărbători în Chile în condiții deosebite. Afiindu-mă la exploatarea de cupru „El Teniente” din inima Anzilor, am cunoscut în urmă cu trei ani un maestru minier care la ieșirea din mină mi-a declarat ca răspuns la întrebarea ce și-ar dori mai mult în viață: „O să vi se pară ciudat, dar aș dori ca vagonetul acesta cu minereu să devină un monument în capitala țării, la Santiago. Să-l arăt nepotilor și să le spun: monumentul acesta l-am făcut noi, cu miinile noastre. Am mutat puțin Anzil din loc”.

Am participat apoi, în toamna anului trecut, la marșul miting de pe „Estadio Nacional”, unde o multime uriașă sărbătorea victoria Frontului Unității Populare, victorie a claselor muncitoare, cunoscută sub denumirea de „Shunto” și-a desfășurat pe fondul înfruntărilor politice determinate de recentele alegeri locale. După cum se știe, Frontul unit al forțelor progresiste, grupate în jurul partidului comunist și socialist, a reușit a obține o victorie în adunările prefecturale și municipale. Trei din marile orașe ale Japoniei — Tokio, Osaka și Kyoto — sînt conduse în prezent de guvernatori progresiști, aleși cu sprijinul comunistilor și socialistilor.

Nicolae PUICEA

Introducere în realizarea aspirațiilor naționale se pregă-

tesc oamenii muncii chiliieni pentru împlinirea primului 1 Mai al unei noi perioade, profund novatoare în istoria patriei lor. Este în plină desfășurare bătălia pentru transpunerea în viață a reformelor cuprinse în programul Unității Populare. Se apropie de împlinire una din marile aspirații ale poporului chiliian — reintegrarea în patrimoniul național a minelor de cupru, se intensifică ritmul de înfăptuire a reformei agrare.

Chemarea de 1 Mai a Confederației unice a oamenilor muncii din Chile este apelul la consolidarea victoriei politice a Unității Populare, la manifestarea largă a solidarității internaționale în lupta popoarelor pentru progres social. Într-o formă specifică, reflectînd particularitățile naționale concrete, „experiența chiliiană” a dat dimensiuni noi, profund originale acestei lupte.

Eugen POP

AFRICA :

Cad forturile din junglă

În zonele Africii unde se mai menține robia colonială, Ziua internațională a muncii este sărbătorită cu arma în mînă. Mișcarea de eliberare din coloniile portugheze și în aceste zile puternice lovituri trupelor colonialiste, chiar în punctele lor fortificate, se înregistrează în aceste zile o dezvoltare a activității formațiunilor de partizani. Sînt forme noi de luptă, care vin să completeze manifestările de împotrivire față de politica de apartheid, ca sabotajele și demonstrațiile. În Rhodesia de sud, patrioții au efectuat anul trecut peste 100 de atacuri împotriva trupelor rasistilor rhodesieni, unele chiar în apropiere de capitala țării.

În Mozambic acțiunile ofensive ale armatei de eliberare, conduse de FRELIMO, produc însemnate pierderi trupelor coloniale, — celor 10.000 de patrioți din unitățile regulate adăugîndu-li-se un mare număr de partizani, care acționează în

A. BUMBAC

BELGRAD :

Tradiții ale luptei proletare

Labin, străveche așezare muncitorească de pe coasta Adriaticii, în care peisajul însorit al țărilor și-a condensat parca întreaga sa polihromie, cunoaște acum, în primele zile de primăvară, un frează sărbătorească deosebit. Peste ghirlandele de gîlcine și pilcurele de pînă care înveștimează localitatea, strălucește festivalul purpura stîndardelor.

Un alt moment semnificativ al festivităților îl constituie dăruirea unor premii din fondurile „Republica Labin”. Printre cei care sînt premiați se numără și scriitorul L. Stankovic din Pola — pentru piesa „Mina este a noastră”, care evocă sugestiv evenimentele revoluționare din 1921 și cele 34 de zile de lupte crîncene și de existență eroică a Republicii de la Labin.

Inchinat frăției și unității popoarelor Iugoslaviei, festivitățile dedicate acestor evenimente istorice vor dura trei zile și se vor desfășura sub patronajul președintelui Iosip Broz Tito.

George IONESCU

TOKIO :

Shunto '71 sub semnul unității

Valurile succesive ale acțiunilor greve, manifestațiilor și marșurilor pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai au anul acesta un pronunțat caracter politic. Puternica ofensivă de primăvară a sindicatelor, cunoscută sub denumirea de „Shunto” și-a desfășurat pe fondul înfruntărilor politice determinate de recentele alegeri locale. După cum se știe, Frontul unit al forțelor progresiste, grupate în jurul partidului comunist și socialist, a reușit a obține o victorie în adunările prefecturale și municipale. Trei din marile orașe ale Japoniei — Tokio, Osaka și Kyoto — sînt conduse în prezent de guvernatori progresiști, aleși cu sprijinul comunistilor și socialistilor.

Cele trei valuri de greve și demonstrații din această primăvară au cuprins milioane de sindicalisti. La chemarea celor două marș centrale sindicale, Sohyo și Churitsu Roren, la fiecare sfîrșit de săptămînă al întregii luni trecute au avut loc puternice acțiuni revendicative. Pentru prima oară, muncitorii din marile companii producătoare de aparatură electronică au declarat la 23 aprilie greve de 12 sau 24 de ore, cerînd majorarea salariilor.

FI. ȚIUU